

Moj prvi susret s Vespom by Loren

Autor Loren Kubaska

Subota, 08 Ožujak 2008 02:11

Moja prva slika na motoru i prvi dodir s motorom, u dobi od oko 3 godine.

Šetao sam s tatom po Marjanu - uobičajena nedjeljna šetnja, kad smo kod druge vidilice sreli njegovog prijatelja s Bennelijem. Kako je stari uvijek nosio u džepu svoju Ferraniu, tako smo zamolili tipa da nas slika na motoru. Prvo tata i ja, a onda kad sam se malo privikao na vrućeg željeznog monstruma koji je mirisao na benzin i ulje, slikao je i mene samog. Malo ukočenog, ali prvi put je prvi put.

Nešto nakon prvog kontakta, ovaj put s mamom na Rivi, naletimo na njenog kolegu s posla, na vespi. Odmah - da provozam malog jedan đir. Sjećam se ko sada - penjem se na vespu - naravno, napred, stoječki. Vespa cca 1954., faro basso, ja 4 godine, držim se za timun, a timun malo ispod nosa. I vozimo se po Rivi. Zvuk je još u ušima, a miris vespe i Matejuške u nosu. I osjećaj slobode. I ostao do danas. Je li onda počelo? Ne znam. Možda još i prije. U genima.

Na tatinoj biciklu koja je stajala u stanu, u hodniku. Na koju smo se penjali pomoću stolice i gurali uza zid i strugali ga volanom. Kad nam više nije trebala stolica, stari je od straha zbog naših vratolomija prodao biciklu. A bila mi je tako draga, naše prvo i jedino prevozno sredstvo. Sa malim metalnim sicem za djecu, na kojem sam prvi put osjetio ljepotu gibanja kroz prirodu. Tata me stalno vozio sa sobom - na Marjan na kupanje - povratak uvijek sa vrećom dagnji. Jednom je vozio mene i bor za Božić. Ne znam ni danas kako.

Tako je počelo. Prije nekih 50 godina. I još me drži. A moja prva vespa, dugo sanjani san, koji je postao stvarnost tek sa 20 godina. Gledao sam vespe po Splitu i sanjao kako ću ih i ja jednog dana voziti. Kad sam došao u godine da bi mogao tu želju i ostvariti, nitko mi nije htio prodati vespu - kao nije to za teba, pa ti si još balavac. Stvarno, privilegija nogometaša, pomoraca, privatnika, još je bila daleko od mene. Dok jednog dana slučajno nisam čuo razgovor mog kolege iz jedriličarskog kluba kako se dogovara s nekim tipom da mu proda vespu. Odmah je proradio alarm - prodaj je meni! I tako smo se nekako dogovorili - malo para i stari Becker auto-radio. I vespa je bila moja! Nikad zaboraviti. 29.11.1974. Vespa na rivi, dere bura, oblačno. Ja prvi put na motoru s mjenjačem. Trza, skače, ali ja se ne dam. Nokti pomodrili, suze mi se lede na ušima, ali srce juri metar ispred mene. Stižem kući, uzbuđen. "Mama, daj mi ključ od drvarnice." "Šta će ti?" "Da spremim vespu." "Koju vespu?" "MOJU !!!"